

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 21. Apud Tucutienses in Guairania Sancti Iosephi oppidum conditur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

Animi demissionem colit,

Et abstinentiam.

Divus Ignatius multis salutaris.

CAPUT

XX.
Apud Tucutienfes in Goaseniâ Sancti Iosephi oppidum conditur.

Divi Raphaëlis beneficium singulare.

Ducenta familiae reducuntur.

Quindecim Ethnicorum pagi conciliantur.

Simon Maçeta commendatur.

CAPUT

XXI.
De Itinere ab Antonio Ruisio aperto, & D. Xaverii coloniam augmēto.

matris effunderetur; zelusque animarum, religiosæ disciplinæ amor, & precandi studium. Animi verò demissionem per hoc maximè ostendit, quòd Provinciales de eo in media Barbarie versante ad altiorem gradum promovendo obliti, ne verbulo quidem questus sit, donec post quadraginta Societatis annos tria solemnia vota profiteri iuberetur. Poma, uvæ & reliqua hortorum refrigeria, ceterasque gulæ illecebras, usque ad octogesimum ætatis annum, quem lethalem habuit, gustare constanter renuit: quod quàm in torrido hoc climate laboriosum sit, ut olim Fildius noster experimento, sic jam ex præmio abundè in Cælis cognoscit. Ibidem multæ mulieres, imploratâ Divi Ignatii ope, ab periculoso partu liberatæ, & agri à noxiis rebus indemnes permanere: quibus portentis crevit apud omnes ordines erga Divum Ignatium veneratio, adeò jam publica, ut Episcopatus gubernator, nequicquam reclamante Ecclesiæ Cathedralis provifore, anathemate intentato iussit ultimum Julii diem in ejus honorem festum esse.

NICOLAUS Durando Provinciali, in eadem urbe Collegium inspicienti, Antonius Ruisius Provincie suæ rationem redditurus occurrit, & Petro Spinosâ Socio, ab Barbaris postea trucidato, auctus, Guairaniam repetiit: quò, antequam, confectis in itu & reditu trecentis leucis, appelleret, lubuit per intacta nemora sylvestres Indos indagatum ire. Sed, Socio adhuc his laboribus inassueto, post unius diei cum senticetis eluctationem, crux adeo acerbè doluit, ut ultra progredi, & iter ad relicta navigia telegere posse desperaret. Verùm Ruisius, invocato Divo Raphaële viatorum duce, cœlitus compendiosæ viæ indicium accipere meritis, cum socio crure laborante unâ horâ iter unius diei confecit. In Guairaniam redux, Tucutienfes populos cum Simone Maçeta subjungere aggressus, omnia in proclivi habuit. Tucutienfes populi erant inter vetera Guairaniæ oppida, & novam Divi Xaverii coloniam, medii. Ex qua gente nonnaginta circiter capita Cataldinus Laurentum traducta ante septennium Christianis addiderat. Cùm ergo magnum emolumentum speraretur, si vetera oppida cum Divi Xaverii colonia, novâ inter Tucutienfes coloniâ constructâ, connecti posset, omnem conatum, ut id fieret, Antonius Ruisius adhibuit: nam præterquamquod intolerabile & tortum per Tibaxivam, vadis & scopulis impeditissimum flumen, quò ante ibatur, iter esset, non tutum erat indomitos populos à tergo relinquere. Preparatis itaque rebus omnibus ad foundationem novi oppidi necessariis, Antonius Ruisius & Simon Maçeta se dant in viam. Ibant per intactas hætenus sylvas sine itineris indicio: donec Tucutienfium Casiquii filius obviam ultrò occurreret, quo duce reliquum viæ sine via permenfi, id etiam incommodi perceperunt, ut Neophyti, Sociorum comites, metu insidiarum concepto, suspicarentur ab Casiquio missum filium, ut ad se perductos Patres trucidaret. Sed postero die suspiciones evanuerunt, Casiquio obviam etiam progresso, pagumque suum ad construendum destinatum oppidum ultrò offerente. Gravior fuit Casiquii voluntas quàm locus, qui quòd in profunda valle esset, aër etiam respiracioni deficiebat. Bonâ igitur ejus veniâ commodiori in loco oppidi fundamenta posita sunt. Nec diu fuit, cùm ducentæ circiter familiæ ex circumjacentibus sylvis foundationi nomen dedere. Oppidum templumque Divo Iosepho, omni circum Barbarie plaudente, & frendente dæmone, consecratum est. Cui postmodum accessere sex vicorum incolæ; & quindecim alii pagi spem fecere eò se aggregatum iri. Simon Maçeta, solus eo in oppido relictus, ea patravit toleravitque, quæ in novis coloniarum foundationibus patrari tolerarique solent. Nec admiratione caruit, hominem unum in media barbarie tot hominibus cicurandis, erudiendis, Sacramento iniciandis, fabricandis domibus, templo erigendo, atque hujusmodi sexcentis rebus, fabis & radicibus pro omni cibo contentum, corpus variè vexantem, sine valetudinis detrimento insistere potuisse.

EX novo Divi Iosephi oppido Ruisius ad Divi Xaverii coloniam viam aperire per se conatus, ob montium arduitatem, sylvarum densitatem, & sylvestrium Barbarorum ferociam, inextricabilibus panè se difficultatibus implicuit. Post aliquot

dies